

Štev. 20.

V Ljubljani, v sredo 17. maja 1916.

Leto III.

Češki hrabri 82. pešpolk, ki se je na laški fronti nedavno posebno odlikoval ter bil izrečno pohvaljen, v dobi odmora za bojno črto.

General Percy Lake, novi angleški poveljnik v Mezopotamiji, ki so ga nedavno Turki pri Felahiji težko premagali. Zato je moral general Townshend v Kut-el-Amari z 32.000 Angleži kapitulirati,

Podpolkovnik Karel Zimmerman, poveljnik nemških čet v afrikanskem Kamerunu, ki so se morale pred premočjo sovražnika umakniti čez mejo.

Dr. Ebermaier, governer nem. Kameruna, ki se je z nemškimi prebivalci umaknil v špansko Guinejo.

Fran Govekar:

Ruski pisci o ruski vojski.

(Konec).

In v »Kukavici« izraža Garšin iznova ves svoj gnev nad krivci vojne, najgroznejše nesreče človeštva. Bojazljivec je navidez, a v istini le poln sočutja do sovraga in groze pred ubijanjem. Ko se drugi vesele, ker je bilo pri spopadu le malo žrtev, se zgraža: »Petdeset mrtvih, sto pohabljenih — ali je to malo? A zakaj se razžalostimo, ako poročajo časopisi o smrtni nezgodi le nekaj ljudi?«

Vereščagin, slikar antimilitarist, je s svojimi slikami iz vojnih doživljanj ruske armade vplival na tendenčnost Garšinovih spisov, kakor je Tolstoj vplival na Vereščagina. Tako je Tolstoj tudi Garšinov duševni oče in brez dvoma tudi Kuprinov.

III. Glas iz ruske armade.

V seznamu J. Ladišnikove založbe v Berlinu (zdaj Stuhr), ki obsega na Ruskem prepovedane, zato za granico izšle ruske knjige, sem našel novelo »Glas iz ruske armade. Razoblačenja.« Autor se ni podpisal, ker pač živi in se boji ruskega oblasti, ki bi ga zaradi te novele poslalo v Sibirijo. Toda kakor Garšin je tudi ta anonimni ruski pisatelj služil v ruski armadi kot prostovoljec.

Dejanje novele se godi v mali ruski garniziji in na manevrih. Med vsemi častniki je le stari, vedno zapostavljeni kapitan Ermolajev dobrodušen in do vojakov pravičen, vsi ostali častniki pa so duševne ničle, topi stroji ali celo bestije. A tudi plemeniti Ermolajev je podpetnik svoje ksantipske žene Marje Andrejevne, ki zlorablja soprogovo dobrosrčnost in se prav nesramno okorišča s stotnijo. Prostovoljci morajo brezplačno poučevati njene otroke, nižje vojaštvo pa ji mora hlapčevati. Ta ženska se ne boji niti polkovnika; ona mora vojake od službe in vaj oproščati, ali jih na težko delo in na manevre pošiljati, kakoršna je njena milost. In vedno se baha: »Jaz morem vse! Vse!« Ker novelist ni maral vsak dan poučevati dveh njenih zabitih otrok na klavirju in v

tujih jezikih, je prisilila moža, da je poslal prostovoljca na manevre s »tepci«, kakor je rekala moštvo.

Praporščik Askolenko je zanimiv tip. Molčec, mračen in nedružaben, je sovražil iz vse duše vojaško službo, ker je dobro poznal vse njene težke in grde strani. Vendar je, vedno misleč na svetost prisege, vztrajno izvrševal svoje dolžnosti. Vedno v mejah dopustnosti, je bil do vojakov strog, in lenuhi so se ga zelo bali.

Generalni feldmaršal baron Goltz paša, zaupnik nem. cesarja ki je bil nekaj časa governer v Belgiji, v zadnji dobi pa v turškem glavnem taboru, kjer je nenadoma umrl na pegastem legarju, ki ga povzroča vgriz uši. Goltz je reformator nemške armade.

Simpatičen tip je feldvebelj Kuzmičev. Vedno dobre volje, šaljivec, porogljivec, ni odklanjal darov svojih podrejenih vojakov. Toda bil je rad pristranski, malik hišen in dekel ter sploh zelo predrzen ženskar.

Žide v polku pač radi vlečejo in se ž njimi poredno šalijo, toda ne sovražijo jih niti ne zaničujejo.

Stotnik Akelin je brezsrčen človek, ki

bije moštvo z nagajko po glavah in licih. Izvržek častnikov pa je nadporočnik Černišev.

Ko je dospel bataljon v vas Romanovko, je ostal ondi tri dni. Pri starem židovskem krčmarju Šmulju je prenočeval Černišev, a tudi prostovoljec si je najel posteljo. Zadnjo noč je vdrl Černišev v spalnico židovke Esterke, grde in suhe krčmarjeve hčerke, ji ponujal en, dva rublja in več, toda dekletce ga je drhte in jokaje podilo iz sobe. Končno je pijanec zagrozil, da ji ubije očeta, če se mu ne uda ter se vrgel nanjo kakor stekel. Prostovoljec je vdrl v zadnjem hipu v spalnico in pregnal pijanca, Esterka pa je ležala nezavestna na tleh.

Na maršu pripoveduje prostovoljec ta svoj dogodek praporščiku Askolenku, ki utihne za minuto, potem pa reče:

»Mar je bila ona edina? Koliko deklet so naši soldatje pokvarili v treh nočeh! Računaj, najmanjše sto jih bo!« — —

Na maršu se razgovarjajo vojaki o božji zapovedi »Ne kradi!«, in prostak razlaga: »Bog Jezus Krist je enkrat za vselej prepovedal vsem ljudem: ne kradi! Ne vode, ne denarjev, ne hruha, ničesar!«

Vojaki so pomolčali, Piličenko, drug prostak pa je pomislil in odgovoril:

»Jezus je imel gotovo vode dovolj na razpolago in na marše tudi ni hodil!«

»Vidiš, ti govoriš vedno »ne kradi!« »ne kradi!«, ker je tako rečeno v zapovedi. A glej tam je tudi še rečeno »ne ubijaj!...« Ali če pojdeš na vojno, začneš pobijati sovražnika, Turka ali Nemca, — ali ga mar ne boš?« je vprašal prostovoljec.

»Jaz sem soldat in sem dolžan za carja in domovino...« je odgovoril prostak.

»Dasi je v božji zapovedi prepovedano?«

»Moral bi, ker ne odgovarjam pred gospodom Bogom jaz, nego komando.«

»Mar ti more komando ukazovati, da ubijaš? Častniki so vendar vsi izobraženi, — učili so se zapovedi in verujejo v Krista.«

»Komandi ukazuje car!«

»To se torej pravi: ti pobiješ na vojni deset Turkov ali Nemcev, car je pa odgovoren za tvoj greh pred Bogom? Kako, li on ni tudi človek?«

»Car pred Bogom ne odgovarja, ker car je svet«, je s prepričanjem dejal sobesednik. »Za carja je mogoče celo očetstvo ubijati, ker sam Bog je ukazal tako«.

»Kdo ti je pa to povedal?«

»Tako je rečeno v reglementu« ...

Kakor Garšin je tudi neznani ruski pisec v tem razgovoru moštva uprav plastično naslikal malikovanje ruskega carja v njegovi armadi.

Zaključek novelin kaže, da je njen avtor modern umetnik, ki ima tudi dosti jedkega humorja. Dobričina stotnik Jermolajev priteče ves prestrašen po vaji k sanitetnemu vozu, na katerem se je moral za bataljonom voziti upehani in izčrpani prostovoljec. Onesveščene so pobrali na prašni cesti. Stotnik priznava skesan, da je le njegova žena kriva prostovoljčevih muk in ginljivo je, kako javka: »Kolikokrat sem vam dejal, ne pričakajte se z mojo prepričano babo! Evo, niste me ubogali!« In pove mu, da ga vedno zapostavljajo, dasi je prodelal že mnogo manevrov in se udeležil celo krvavih spopadov na rusko-turški vojni. Že v 49. letu je, a še vedno je stotnik, ker očitajo mu, da ni pravi častnik, saj je z moštvom predober. Naganjali so ga, naj napravi izpite za vojnosednega prisednika, a ko je izpite izvršil, imenovanja le ni in ni. In končno priznava, da nahaja največjo uteho v beletriji. Mož čita romane, in zlasti Victor Hugo mu je prirasel na dušo. Da, Jermolajev celo sam pisateljuje. Napisal je satiro na svoj bataljon z naslovom »Konj in mrha!«

»Čital sem jo nekaterim častnikom, ki so jo zelo pohvalili. Pridite zvečer v moj šotor, in jaz vam jo tudi prečitam. O, smejali se boste!« — — —

IV. Kurt Aram.

Iz najnovejšega časa pa naj navedem še eno sodbo o ruskem vojaštvu in sicer iz vrste nemških modernih pisateljev! Znani nemški romano- in potopisec Kurt Aram je izdal lani v Ullsteinovi založbi knjižico »Nach Sibirien mit hunderttausend Deutschen. Vier Monate russische Kriegsgefangenschaft«. V tej knjigi popisuje svoje in svojih rojakov doživljanje v dobi od 25. julija do božiča 1914.

V Tiflisu so Arama ob izbruhu svetovne vojne kot nemškega državljana zaprli v policijske zapore in ž njim še 17 Nemcev. — vse v eno pritlično sobo. Ker je bila za

Nadvojvoda prestolonaslednik pri naših vojakih na soški fronti.

osemnajst oseb soba pretesna, so Arama z dvema tovarišema premestili v prvo nadstropje k 50 vojakom, ki so imeli tri sobe. Narednik je vzel vse tri k sebi v sobo, kjer je bivalo le še troje vojakov, tako da je imelo 7 oseb eno sobo.

»Mi trije Nemci smo živeli poslej« — pripoveduje Aram — »več tednov sredi ruskih vojakov, in po nas so se vojaki seznanili vedno bolj tudi z drugimi Nemci. Kmalu smo si postali dobri prijatelji. Miren otok sredi morja besnosti, sovraštva in podlosti. Ničesar na svetu nismo sovražili huje ko ruske vlade, a malokaj na svetu vzljubili bolj kot svoje ruske vojake, ki so del ruskega ljudstva. Bili so to rezervisti in domobranci, torej večinoma starejši ljudje. Dolej so kot miroljubni kmetje in delavci opravljali svoj posel. Skoraj vsi so bili rodbinski očetje, ki jih je vrgla vojna v težek gospodarski položaj. Za marsikoga je pomenjala vojna gospodarski propad. S civilnim prebivalstvom niso prihajali skoraj nikdar v

dotiko, zato proti Nemcem vladajoče mržnje sploh niso poznali. Zanje je bila vojna le katastrofa, nesreča«.

Med temi vojaki je bil tudi Miša, »neskončno dobrodušen, sila uslužen, vedno vesel in prijazen mladenič. V svoji otroški duši sovraštva in mržnje sploh ni poznal. Prišel je naravnost s kmetov in v mestu ni bil še nikoli«. Ta Miša je klical Nemce z besedo »rojak«. Štabni častnik ga je seveda zato pokaral in tudi narednik mu je zabičeval, naj ne imenuje Nemcev več »rojake«, ker sicer ga zapro.

»Pa zakaj jim ne smem reči »rojaki«, Mihael Mihajlovič?« se je začudil naivni ruski novinec.

»Ne smeš, Miša, ker Nemci niso naši „rojaki“!«

Miša je premišljal nekaj hipov. »No, jim pa rečem „striček“, Mihael Mihajlovič, se je odločil nato

»Dobro, reci jim „striček“, Miša«, je dejal spravljeni narednik, in odtlej je klical Miša mene in druge Nemce »striček«.

Ko je prišlo povelje, da odpeljejo Nemce v Sibirijo, so se smele priti njih žene posloviti. Za popotnico so prinesle možem živil in odej, nato pa so seveda začele jokati. Same z otroci se morale ostati v Tiflisu!

In vojaki-stražniki? »Ti so kar pobegnili! Premehkosrčni in preveč sočutni so bili, da bi mogli slovesu prisostvovati. „Še sami začnemo jokati, če ostanemo“, so dejali, in videlo se jim je, da ne lažejo«, poroča Aram ...

In ko je došel vlak do Armevira, so vojake pričaovala na kolodvoru njih žene in otroci. Vojaki pa so privedli svoje familije k internirancem, da se ž njimi seznanijo, kakor bi si bili vsi stari dobri prijatelji.

K Aramu in njegovi gospej pa so prišle prav v vagon tri mlajše kmetice, žena narednikova in dve njeni sorodnici. Narednik je namreč že iz Tiflisa brzojavil domov, da se pripeljejo Nemci tod mimo. In ženske so prihitele ure daleč na postajo, da ju pozdravijo, s seboj pa so jima prinesli sadja in rib.

»Kako dobro nama je delo to, in kako sva bila ginjena!« pravi Aram, in radi mu verjamemo.

Nemški pisatelj je doživel z rusko policijo in z rusko birokracijo najbridkejšo izkušnje, tudi o amerikanskem poslanstvu v

Z jugozapadnega bojnega ozemlja: Muta pri Šmohorju na Koroškem.

Petrogradu more povedati le najneugodnejšo sodbo; toda o ruskem vojaškem moštvu ter o preprostem ruskem ljudstvu govori vseskozi s sočutjem in celo z neprikrivano simpatijo.

Tako potrjuje nemški romanopisec iz lastnih doživljajev glede ruskega moštva sodbo, ki so jo izrekli ruski pisci.

Že spočetka sedanje vojne so trdili vsi resni vojaški kritiki: Rus je dober vojak, toda ovirata ga občra ruska nizka kultura in njegov težki kmetiški značaj, ki nosi v sebi še toliko sledov zaostalosti. Dasi ruska vojska po krivdi ruske vojne uprave in ruskih častnikov daleko zaostaja za nemško in avstro-ogrsko ter jima ni kos na nobenem torišču, priznavajo vojaški znanstveniki, da so se ruske čete vobče pokazale v tej vojni dobre in porabne ter izdatno boljše, kakor so bile pred dvanajstimi leti v vojni z Japonsko. Ruski narod ni kriv sedanje vojne, ki je ni maral in je ne mara niti danes, a tudi ruska vojska ni kriva svojih grozljivih porazov. Narod, ki je menda na svetu najmiroljubnejši in po svojem značaju najmanje pristopen sovraštvo do drugih narodov, je bil gnan na bojišče, dasi smatra vojno le za največjo nesrečo in pobijanje nasprotnika za najstrašnejši greh. A gospodje v petrograjskih ministrstvih so bili vedno nezbržni za misli in čuvstva ruskega naroda in po krivdi teh mož, spletkarskih ruskih birokratov, se je začela doslej še vsaka ruska vojna nepripravljena. Vojaška nepripravljenost se je vedno strašno maščevala nad ruskimi armadami in zlasti nad navadnimi vojaki, ki so se morali pokoriti še vselej za grehe svojih poveljnikov. Hekatombe bednih ruskih vojakov je že izkrvavelo, na milijone eksistenc je popolnoma uničenih, na tisoče rodbin pahnjjenih v bedo in nesrečo po krivdi ruskih diplomatov, ministrov, vojnih intendantov, liferantov in častnikov. Strašno breme mora biti odgovornost za vso to tragedijo onemu, ki ga imenuje pobožno naivni mužik — »sveti car!«*

Kdo danes še dvomi o končnem uspehu svetovne vojne? — A dasi sovražnik, kdo danes ne obžaluje dobrodušnega ruskega ljudstva zaradi njegovih voditeljev? Ni ga menda resnično kulturnega človeka na svetu, ki ne bi želel, da bi bile resnične besede človekoljubnega Maksima Gorkega, tega tudi danes neustrašnega sodnika ruskega militarizma in krvoledne bojaželjnosti:

»Vztrajna rasa, ti Rusi! V možnarju jih moreš raztolči, — razžive se vendarle iznova!«**

*) Čitaj Bog. Vošnjaka knjigo »Na razsvitu«: XXVI. pogl. Misli o vojni!

***) V romanu »Trije«.

Goriški Narodni dom, sedež posojilnice, dramatičnega društva, tiskarne in založbe Andreja Gabrščka v Gorici — danes porušen od italjanskih granat.

Preko vojne k miru.

Resnično kulturni človek je sovražnik vsakega nasilja. Kdor je kulturni, priznava enakopravnost vsem veram in vsem narodom. Za kulturnega človeka je vojna le grozna nesreča, ki tepe z enako ostrim bičem zmagalce in premagance. Toda brez boja ni življenja in brez vojne ni bilo človeštvo nikoli. Zelimo le, da se iz največje vojne rodi največji, najpopolnejši mir.

Naša zemlja je eno samo velikansko pokopališče. Koder hodiš, po gozdih in poljanah, povsod stopaš po grobeh milijardov mrtvecev. Če bi vso našo zemljo krog in krog popisali s številkami in še ves prostor, ki leži med zemljo in med solncem in ki meri baje 37 milijonov milj, pa bi še ne bilo izraženo s številkami, koliko bitij je bilo tekom milijonov let na zemlji ubitih in iz kolikega gorja, iz kolikega solz in krvi se je razvil naš sedanji rod s svojo civilizacijo.

Čim je stopil prvi človek na zemljo, čim se je rodila prva žival, čim je pognalo prvo zelišče, že so se začeli tudi prvi boji. Boji na življenje in na smrt se nadaljujejo v živalstvu, v rastlinstvu in med ljudmi brez prestanka v različnih oblikah, ter se bodo nadaljevali večno.

Od prvega človeka, ki ga simbolizira Kajn, ki je ubil svojega brata Abla, je človek ubijalec. Človek, ki sicer ni tako močan,

kakor marsikatera žival, a mu je razum omogočil, da si je dobil premoč tudi nad najsilnejšimi zvermi, si je zagotovil gospodarstvo na zemlji z vojno. Razum mu je pomagal, da si je ustvaril orodja in orožja, s katerimi je sebi podvrnil vsa druga bitja, ker je s temi orodji in orožji pomnožil svoje naravne sile.

Začel je svoje vladanje s silo in z ubojem. Najprej je delal s kamnom in s kolom, potem je otepl zemlji rudo in si iz nje napravil orožje. Človek se je moral braniti proti elementom, proti drugim ljudem in proti živalim, imel je vedno vojno in med tem krvoprelitjem je izumil pomočke vsake vrste. Človek je vodil vojno proti planetu, na katerem živimo, izprešal je iz zemlje vsakovrstne sadove ter ji iztrgal naravne zaklade. Vojna je bila na morju, na kopnem in v zraku. Človek je potreboval kožo, kosti in meso drugih bitij, kakor jih rabi še danes in vzel si jih je s silo, ker je bil vsled svojega razuma najmočnejši.

Šele kadar bo popolnoma izključeno, da bi kak človek sploh mogel trpeti pomanjkanje najpotrebnejšega, šele tedaj se bo smelo reči, da smo dospeli do resnične civilizacije.

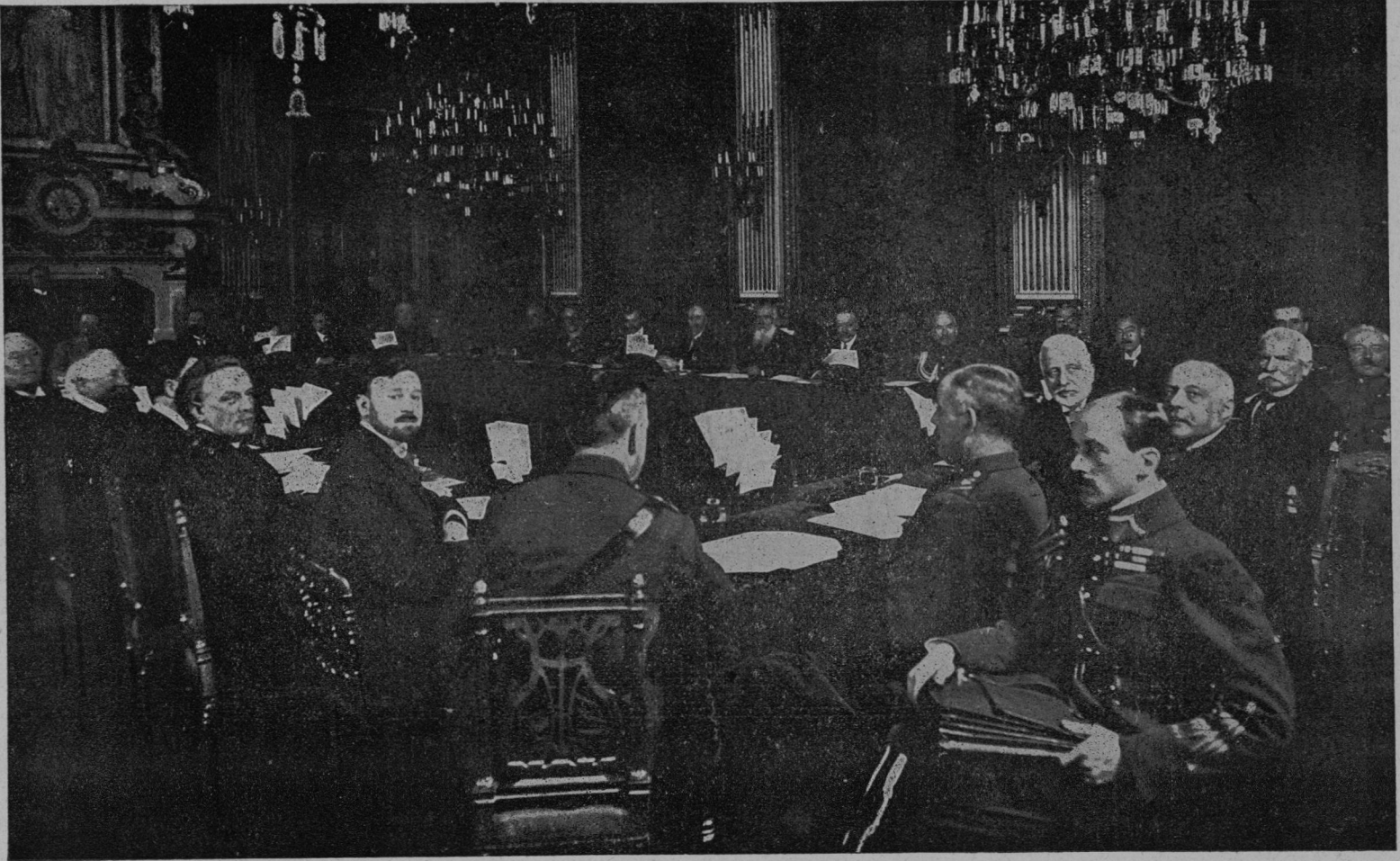
Večna potreba po hrani je ljudi silila, da so drug drugega uničevali, ker le tako so mogli ohraniti svoje življenje. A nekega dne je človek zlezal iz svojega brloga in se za boljšo obrambo proti tekmeccem združil z drugimi ljudmi. Sledil je zakonu narave, ustvariti iz posameznih sil eno veliko silo. Tako so nastale skupine ljudi. Človek je nehal živeti po izgledu živali in je ustanovil družine. Več družin se je sčasoma spojilo v zadrage in iz teh zadrug so nastala ljudstva in se razvile države. A vojna je trajala še vedno med zadrugami in potem med državami. Veljala je ena sama postava: močnejši ima pravico, da slabejšega ubije.

Srca so bila trda in neusmiljena. Prelivaj kri svojih sovražnikov, svojih tekmecev in tudi svojih najbližjih, če ti je to koristno, sicer bodo drugi prelivali tvojo kri — to je bilo vodilno življenjsko načelo onih časov. In poteklo je toliko krvi, da bi bilo z njim lahko napolniti cela morja. Vse, kar je živelo, se je takorekoč rodilo od krvi svojih žrtev. Močnejši je ubijal slabejšega.

Nihče ne ve, kako dolgo je trajalo to neusmiljeno vsakdanje ubijanje in kako dolgo je trajalo, predno so začeli ljudje sploh želeči, da bi postalo drugače. A vendar je napočil čas, ko je v ljudeh vzplamtelo spo-

Pogreb na bojišču; Desetnika učitelja Karla Vitka polagajo v grob.

Vojno zborovanje v Parizu: Pri sestanku so ministri in generali Francije, Anglije, Rusije in Italije.

znanje, da bi morala na mesto brutalnega gospodstva sile stopiti pravica in usmiljenje. Človek je začel obračati poglede k nebu. Človek je brodil v krvi, je ubijal, da bi živel ali zadostil svojemu hrepenju po maščevanju in kaznovanju, a obenem je pošiljal gor goreče molitve, ker ni imel moči, da bi sam uveljavil pravico in ljubezen. Tudi premaganec je pričakoval za svoje slabo življenje na zemlji večno srečo. Kako naj bi bil drugače prenesel svoje trpljenje, da ga ni tolažilo upanje, da bo po smrti bolje?

Eden najznamenitejših napredkov se je zgodil v civilizaciji tedaj, ko so ljudje nehali ubijati svoje nasprotnike in tekmece ter jih

samo zasušnili. Toda ta veliki napredek ni nastal iz spoštovanja do človeškega življenja in iz usmiljenja ali ljubezni do bližnjega, nego iz gole dobičkaželjnosti. Človek je človeka zasušnjal iz spoznanja, da mu bo premagančevo delo več koristilo, kakor mu bo koristila njegova smrt. Na mesto ubijanja je stopilo izkoriščanje. Zmagovalec je izkoriščal premaganca, kakor vola ali kravo. Razloček med živino in med človekom-sužnjem je bil samo ta, da so na koncu vola in kravo zaklali in snedli, človeka-sužnja pa so pustili umreti.

Življenske razmere so sčasoma vzbudile v človeku še nov čut. Zopet ne ve nihče,

koliko krvi je poteklo, predno se je to zgodilo. Nastalo je iz življenjskih razmer spoznavanje: pomagaj drugim, da bodo tudi drugi tebi pomagali; daj, da boš tudi ti dobil.

Civilizacija se ne širi enakomerno po svetu. Še sedaj so pokrajine, kjer ljudje drug drugega ubijajo. Šele nekaj let je tega, kar je neki francoski misijonar zašel v Oubangi v Afriki in na svoje oči videl, kako so na trgu prodajali sužnje, kakor prašiče. Kdor si ni mogel kupiti celega sužnja, si je izbral en kos njegovega telesa. Ta je zahteval pleče, ta stegno, drugi roko. Prodajalec je na sužnjevi koži zaznamoval dotične kose in ko je bil ves suženj razprodan, ga je zaklal in njegove ude izročil kupcem. In suženj se ni niti čudil, saj je sam tako delal, dokler je bil močnejši od drugih. In v Ameriki so v južnih državah še do l. 1864. ubeglim sužnjem odsekavali roke, iztikali oči in jih trpinčili z razbeljenimi kleščami.

(Konec prihodnjic.)

Špijonova usoda.

Roman.

(Nadaljevanje)

— Ne tako daleč. Samo do kraja Činča.
— Ah, torej ravno tja kakor jaz.

Polijski svetnik je pogledal komisarja.

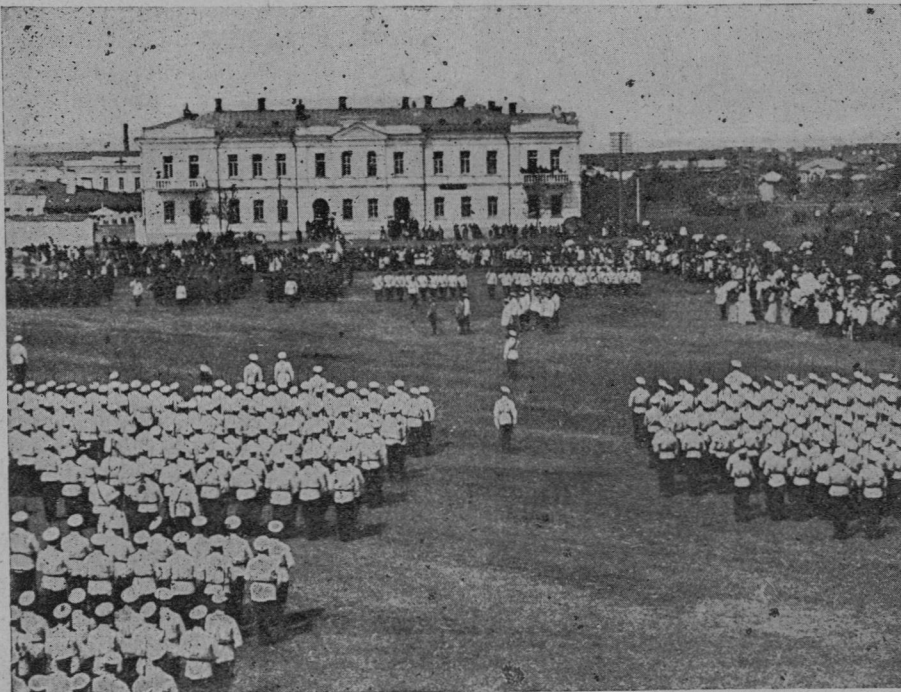
— Ali ste že bili kdaj v Činču, gospod stotnik? Jaz se namreč tam prav nič ne spoznam, je dejal Koren od kratkem odmoru.

— V Činču pravzaprav še nisem bil, je odvrnil stotnik, pač pa na nekem posestvu blizu tega kraja.

— Potem mi morda poveste, kod se pride najprej do pristave senatorja Castellmarija?

Stotnik je iznenadeno pogledal.

— Gotovo vam lahko povem. Posestvo senatorjevo leži prilično uro hoda od postaje. Z vozom se pripeljete v pol uri. Ali

V Omsku vežbajo Rusi nove čete za fronto.

vas čakajo? Ali ste že naročili voz? Dvomim namreč, da bi bili v Činču taki vozniki, ki bi čakali na postaji potnike.

— To bo že kako, je menil svetnik. Hvala lepa za pojasnila. Neprijetno je, če mora človek šele na postaji izpraševati.

Policijski svetnik je napeljal pogovor spet na navadne stvari.

Dr. Martinič je odšel. Kupil je zase in za oba agenta vozne listke do Činča.

Pozneje mu je namignil svetnik, naj stopi za njim v čakalnico. Naglo mu je pojasnil, kako je, in mu naročil:

— Za vsak slučaj bodite pri roki, ali ne storite ničesar, kar bi vzbujalo pozornost!

Med vožnjo do Činča sta govorila stotnik in Koren o vseh mogočih stvareh. Policijski svetnik se je med pogovorom spretno dotaknil te in one stvari in spoznal, da nima stotnik o policijski akciji niti pojma.

Za postajo Mestre se je zdelo Korenu primerno, govoriti o namenu svoje vožnje razločneje.

Prav mu je prišla stotnikova opazka.

— Pravzaprav bi morali izstopiti na tej postaji, je menil stotnik. Dvomim, da bi se mudil senator pozimi na deželi.

— Ne peljem se k senatorju, temveč k njegovi hčeri.

— Ali je gospodična Castellmari v Činču?

— Drugo hčer mislim, starejšo.

— Vi se peljete k baronici Sternberg? je vprašal stotnik začudeno.

Da, k baronici. Govoriti morem ž njo o važnih stvareh.

Stotnik je gledal skozi okno.

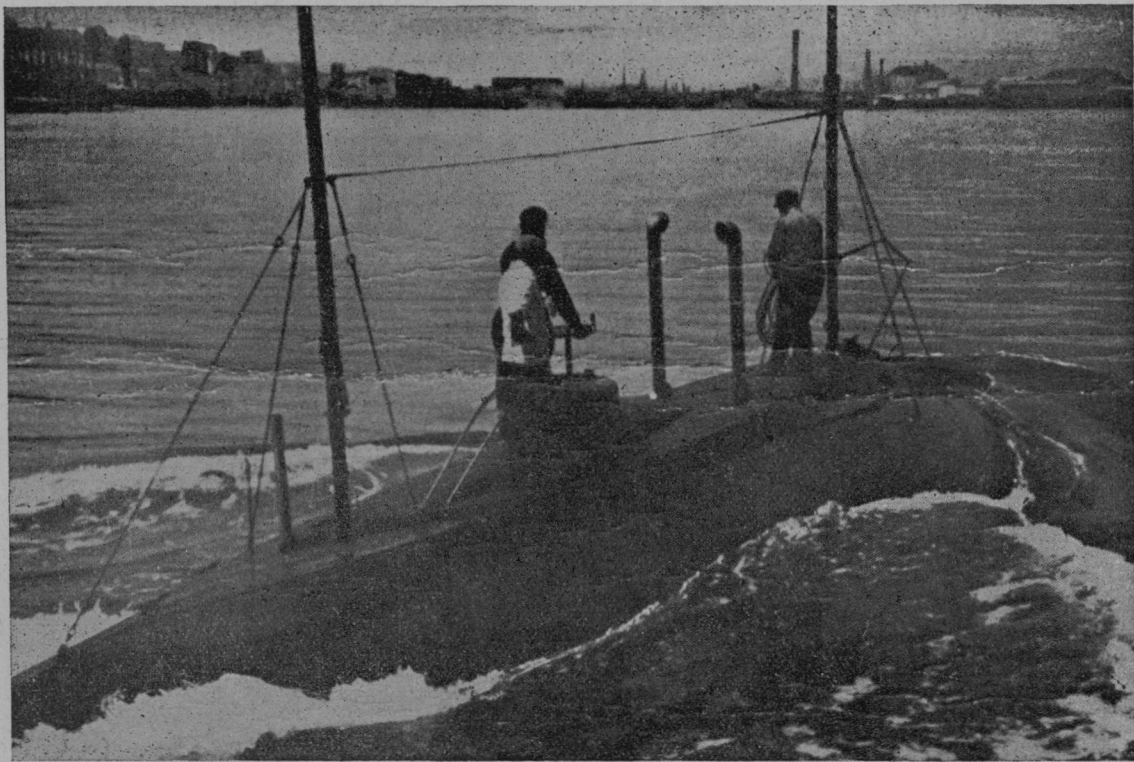
— Jaz sem dober prijatelj Castellmarijevih, je nadaljeval čez nekaj časa. Zanimam se za vse, kar se tiče njih rodbine. Peljete se torej v Činčo. Ali imate z baronico kupčijske posle?

— Ne, je odgovoril svetnik. So privatne in jako diskretne stvari. Ker ste prijatelj Castellmarijevih, me lahko morda o tem in onem poučite.

Stotnik je dvignil glavo in dejal:

— Pardon, gospod. Razumete gotovo.

— Dovolite, da se vam predvsem predstavim: policijski svetnik Koren, šef varnostnega biroja v našem mestu.

Ameriški podmorski čoln „Pike“, — ploveč po morski gladini.

— Stotnik generalnega štaba Fernkorn. Obraz stotnikov ni kazal sledu niti o vznemirjenju, niti o prestrašenosti.

Odgovoril je celo jako prijazno:

— Torej gospod policijski svetnik se pelje k baronici Sternberg zaradi neke privatne in diskretne zadeve.

— Tako je, gospod stotnik. Stvar je preprosta. Gre za prejšnjega baroničinega ženina, o katerem bi rada policija kaj več vedela.

— Mislite gotovo njenega prejšnjega moža.

— Ne, ne, ženina!

— Kolikor vem, je bila baronica zaročena samo z baronom Sternbergom, katerega je tudi poročila.

— Bila je . . . vsaj rekla je, da je bila.

Preko stotnikovega obraza je šinila senca. Malo se je vzdržal, nato je rekel precej ostro:

— Ali veste to zanesljivo?

Policijski svetnik je prikimal.

— S kom pa naj bi bila zaročena? je vprašal stotnik dalje.

— Z nekim Giardinijem.

— Conte Giardini?

— Ni plemenitaš. Bartolomeo Giardini samo. Ali ga morda poznate?

— Ne, je dejal stotnik po pomisleku. Sicer ne slišim tega imena prvič, toda v kaki zvezi z imenom baronice ga nisem še nikoli slišal.

Mislil sem, da ga poznate, ker ste dejali prej, da ste dober prijatelj Castellmarijevih. Giardini je bil v otroških letih baroničin vrstnik. Zaročil pa se je ž njo pred štirimi leti, mislim, v kraju Markone.

Stotnik je skočil pokonci, kakor bi ga kdo zbedel.

— V Markonu?! je vzkliknil. Takrat se je mnogo govorilo in pisalo o nekem Giardiniju ali — ne, ne . . . to je gotovo zmota.

— Mislim tistega Giardinija, ki je bil med cesarskimi vajami aretiran radi vo-hunstva, pa je potem ušel.

— In ta naj bi bil zaročen z baronico? Nemogoče!

— Saj tega ne pravim jaz, gospod stotnik, to trdi baronica.

Stotnik se je prijel za čelo.

— Ne, ne, ne, je zanikal še enkrat, to je nemogoče! V tem tiči zamena. Morda je to druga baronica Sternberg.

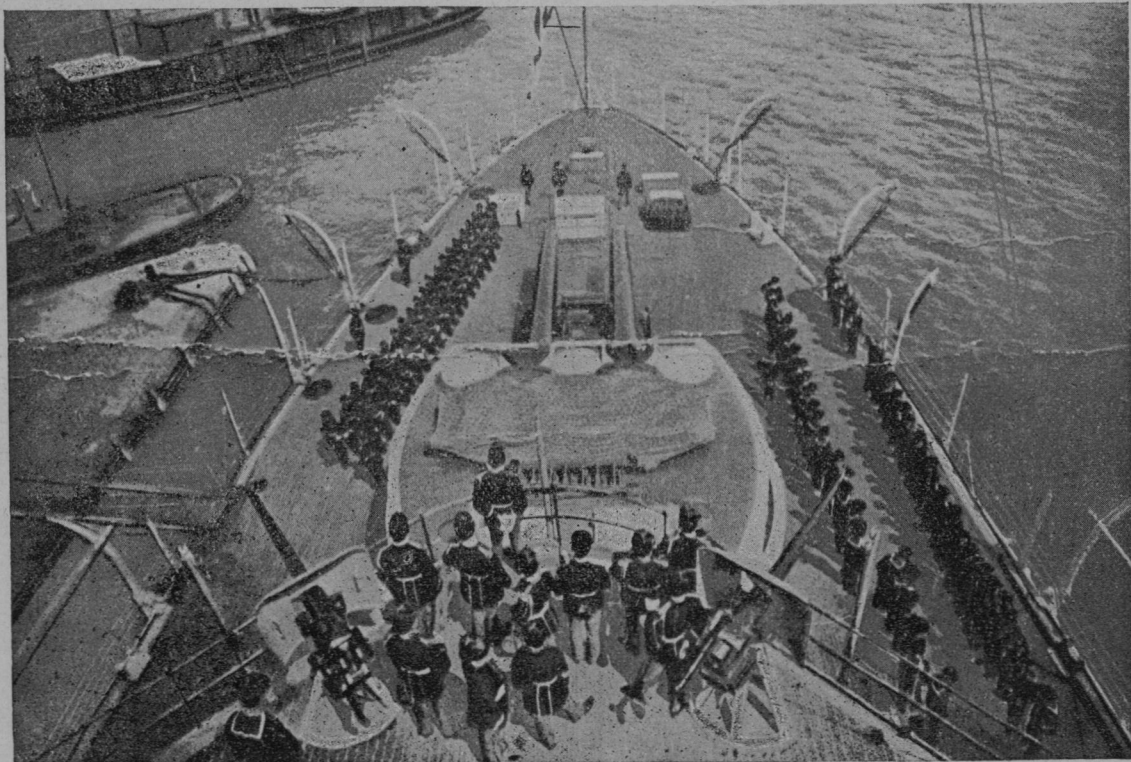
Policijski svetnik je sklenil prste obeh rok, kakor je imel navado. Poklonil se je in rekel:

— Baronica Sternberg, ki jo mislim, je velika, lepo vzrastla gospa zlatoplavih las, stahuje v našem mestu in je, kakor sem poučen, nevesta stotnika generalnega štaba gospoda Frana Fernkorna.

Lica stotnikova je spreletela nejevoljna rdečica.

— Poučeni ste dobro, gospod svetnik. Želim pa, da mi pojasnite, kaj naj pomeni ta pogovor, ki ni že več pogovor, temveč navadno uradno zaslišavanje. Gotovo niste slučajno zašli v isti kupe, v katerem sem bil jaz, in se tudi ne peljete samo slučajno isti dan v Italijo, kakor jaz.

— Gotovo ne, gospod stotnik. Vemo, da vas je vaša nevesta brzojavno poklicala in sicer ravno v trenutku, ko je bežala pred policijo.

Na ameriški bojni ladji „Illionis“ med parado.
(Na ladji je 690 mož s častniki in 26 topovi.)

— Bežala? Pred policijo je bežala? — Kako to mislite? Kako naj vas razumem? je nadaljeval Fernkorn z razburjenim glasom. Drugi izraz bi bil v tem slučaju sploh na mestu, se mi zdi — da bi moja nevesta bežala?

— Žal mi je, toda moram vam povedati, da bi bil moral pripeljati baronico iz Benetk v naše mesto uradnik naše policije, ali spotoma mu je ušla iz kupeja na

Razne vesti.

Naši ujetniki na Ruskem. Ruski listi poročajo: Vojno in poljedelsko rusko ministristvo sta sporazumno sklenila, da se puste vsi vojni ujetniki, ki so bili pozimi zaposleni v poljedelstvu, tudi vnaprej na njihovih mestih. Doslej so bili že skoraj vsi vojni ujetniki slovanskega pokoljenja zaposleni v kmečkem in gozdnem gospodarstvu ter rud-

ujetnike kolikor mogoče štedijo. Okrožnica naglaša, da so bili dosedanji izdatki v to svrhu previsoki. Obleka in obuvalo vojnih ujetnikov ne sme biti boljša nego pri ruskih delavcih; kolikor je mogoče, naj se za vojne ujetnike porabi blago, ki se je izkazalo za opremo čet kot nerabno. — Glavni načelnik Kazanske gubernije je naznanil županom in načelnikom zemstev, da smatra vojaška oblast kot zelo priporočljivo, da se vojnim ujetnikom slovanskega pokoljenja dovoli, da smejo ob nedeljah na izprehod, da se smejo s svojimi rojaki pogovarjati, peti, čitati itd. — »Sibir« pa poroča, da je transbajkalska železnica tamošnjemu prebivalstvu pod kaznijo 500 rubljev prepovedala sprejemati v svojih stanovanjih vojne ujetnike — nekatere ruske dame so bile menda pregostoljubne nasproti ujetim častnikom. Kar se tiče postopanja s slovanskimi in neslovanskimi ujetniki je glasom ujetniških pisem stvar taka, da se izprva niso veliko pritoževali ne eni ne drugi, sedaj se pa oboji, ker jim je dolgčas.

Termin za podpisovanje IV. vojnega posojila podaljšan. Po včerajšnji provizorični ugotovitvi so dosegle dosedajne subskripcije na IV. vojno posojilo približno isto vsoto, kakor pri prvem štetju III. vojnega posojila.

Z delom ruskih ujetnikov so bili kmetje lani prav zadovoljni. Splošno so močni in radi delajo. Prav pogosto je pa med njimi kak kujkskač ali lenuh, ki še druge pohujša. Proti takim je treba nastopiti z vso strogostjo. Najbolje je, da se kar naznani; vojaška oblast ga nato vzame v tabor, kjer dela pokoro. Če se vzame za celo vas večja množina delavcev, je najbolje, da si sami kuhajo. Vsak narod ima v kuhi svoj okus. Kar nam diši, tujcu ne ugaja. Najbolje bi bilo, če se

Poljski legijonarji konjiki na ruskem bojišču.

način, ki dozdej še ni pojasnen.

Stotnik ni mogel najti v prvem hipu primernih besed. Trudil se je, da bi prikril svoje vznemirjenje, in dejal:

— Ali sem prav razumel? Mojo nevesto ste hoteli spraviti pred policijo? Torej je nečesa takega kriva, kar nudi vzrok, da jo zaprete.

— To je preveč rečenega. Baronica je le osumljena, da je udeležena pri zadevi, ki policijo zanima. V Benetkah se ni hotela mojemu uradniku izjaviti, obljubila pa je, da se odpelje ž njim. Spotoma pa je izginila.

Stotnik se je še vedno trudil, da bi prikril svoje vznemirjenje. Na vse kriplje si je prizadeval, da bi ohranil hladno in mirno kri. Počasi in trdo je vprašal:

— Prosim, zakaj pa pravzaprav gre?

— Gre za umor na Doritejini cesti. Umorjenec in Giardini sta bila ena in ista oseba. Če je bil torej Giardini baroničin ženin, kakor je rekla sama in njen oče, tedaj mora ona o stvari več vedeti, kakor je dozdej povedala.

— Vrag me naj vzame, če to razumem! Sicer pa bomo v Cinču vse izvedeli. Meta bo povedala vse, kar ve. Bodite o tem uverjeni.

Prikazal se je stolp sv. Sebastjana. Pripeljala sta se na postajo, kjer je bilo treba prestopiti. Stotnik je odprl kovčeg in položil spravo za akte na svoj sedež. Nato je rekel važno in resno:

— Dam vam kot mož in častnik svojo častno besedo, da nimam o teh stvareh pojma. In ravno zato vas prosim, peljite se z mano k nevesti in jo o vsem v moji navzočnosti vprašajte. Misliti si morem le, da se policija moti, in zelo želim, da se ta zmeta v moji navzočnosti dožene.

Do Cinča je razodel policijski svetnik stotniku vse, kar je bilo vredno vedeti.

(Dalje prihodnjič.)

Nemški vojaki na maršu v Flandriji.

niških podjetjih; sedaj so pa pritegnili k delom tudi nemške in madžarske vojne ujetnike, ki so bili doslej internirani za Uralom. Kakor izhaja izotic v ruskih listih, se je neslovanskim, t. j. nezaposlenim ujetnikom doslej slabše godilo nego prvim. Tako nezaposleni vojni ujetniki ne dobivajo čaja in mesa in dobe le četrto ruskega funta mesa na dan. Sicer pa hoče Rusija pri vseh vojnih ujetnikih štediti. Tako je poslalo rusko notranje ministristvo vsem gubernatorjem okrožnice, v katerih se opozarjajo zemstva, da naj pri izdelavi oblek in čevljev za vojne

jim da potrebna moka, mast, fižol, zelje in vse drugo, kar rabijo, da si potem sami skuhajo. Ker je meso zelo drago, da vojaška uprava za ujetnike morske ribe, ki so še precej poceni.

Otroci s cigaretami. Glavarstvo Steyer je strogo prepovedalo kajenje tobaka vsem, ki niso dopolnili 16 let. Mladenci, ki niso dopolnili 18 let, ne smejo po osmih zvečer obiskovati gostiln. Vsi vemo, kako potrebna bi bila taka naredba za vse kraje naše dežele. Ne 15 letni, že osemletni otroci kadijo in si s stem zastrupljajo kri. Gotovo bodo

tudi naša glavarstva ustregla splošni želji, naj se uveljavijo te res potrebne odredbe.

Naše slike iz Amerike. Ameriška topovska in municijska obrt je danes na vrhuncu, ker je ameriška tehnika vzorna. Na velikih bojnih ladijah so bili nedavno postavljeni novi topovi velikani kalibra 40 cm. Naša slika kaže ameriške mornarje v beli paradni obleki pod dvema takima topoma v času inšpekcije. — »Blue jackets«, modri jopičarji, kakor rečejo v severni Ameriki mornarskim vojakom, streljajo z brzostrelnimi topiči na tarčo. Ker je po številu svojih ladij in svojega moštva severna Amerika tretja na svetu (prva je Anglija, druga Nemčija), moči ameriškega brodogradništva ni mogoče prezirati. — Amerikansko mesto Baltimore ima največji suhi »dok« na svetu. V tem mestu se je v Ameriki najprej uvedla električna razsvetljava (l. 1825), iz Baltimora je peljal prvi vlak v Washington (l. 1830) in med Baltimorom in Washingtonom se je napeljal brzojav l. 1844 kot sploh prvi na svetu. Baltimore je torej v tehničnih iznajdbah prvo, najbolj moderno mesto na vsem svetu. Tudi ta »dok«, ki je last Zjed. držav, je prvi svoje vrste; v njem popravljajo pokvarjene in stavijo nove ladje. Dok se potopi v morje ali dvigne preko morske gladine. — Amerikanci so kakor Angleži navdušeni telovadci in športniki, zlasti pa se vojaki bavijo z vsemi športi. Njihova uniforma ni slikovita, a je zelo praktična, trpežna in se kmalu ne pomaže. Rumenkasto-sivo blago vse obleke za oko ni lepo, a se izvrstno nosi. Hlače in jopič imajo več žepov; usnjate gamaše ovijajo meča, zavrtnik srajce je širok, ležeč in mehak, na glavah pa nosijo širok, mehak klobuk. Navadno so brez jopičev in le v pisanih srajcah. Priljubljena zabava jim je metanje tovarišev z razpeto plahto. Čim višje zleti, tem več smeha in klicanja »hura!«

Italijanski patrijot. Odvetnik Negro v Milanu, iz Kalabrije doma, je nosil oficirsko uniformo, dasi ni imel za to pravice, ker sploh nikdar vojak ni bil. Prijelo ga je sodišče, pred katerim je Negro izjavil, da ga

Poljska vasica med vojno.

je bolelo, da ni bil potrjen, nosil je tuintam uniformo samo iz čustva osebne časti in iz domovinskega navdušenja; njegov meščanski ponos in dober glas sta bila žaljena, da si pa ohrani v javnosti svoje dobro ime, zato je nosil uniformo. Sodišče ga je oprostilo.

Albanci se odpovedujejo krvni osveti. Dne 29. aprila se je vršilo v Skadru veliko zborovanje albanskih poglavarjev. Zbranim poglavarjem sta fml. Trollmann in polkovnik Dichtel v prepričevalnih besedah nasvetovala, da naj se potrudijo se pridružiti civiliziranim narodom in da naj se zato odpovejo krvni osveti. Poglavarji so sklenili proklamirati 6 mesečni splošni mir v deželi. V tem času je krvna osveta prepovedana.

Nagrade za porode na Francoskem. Vsled vojne ima francoski narod mnogo

izgub na moških in se boji za svojo prihodnost, zlasti, ker je na Francoskem navada, da ima vsaka družina le malo otrok. Zdaj se bavi francoski parlament s postavo, po kateri se zagotove materam za vsakega otroka državne nagrade. Za prva dva otroka dobi mati po 500 frankov, za tretjega 1000, za četrtega 2000 in za vsakega nadaljnega otroka še 1000 frankov.

Sedem umorjenih žensk. V Czinkoti pri Budimpešti so v kleti neke kleparne našli sedem popolnoma golih, že gnijočih ženskih trupel. Preiskava je hitro dognala, da so bile vse te ženske umorjene. Kako so prišle v klet, še ni dognano. Trupla so našli, ko je novi lekarnar delal inventuro. Prejšnji klepar, Bela Kisz je šel prvi dan mobilizacije k vojakom in ni od tedaj nič več o njem slišati. Sodi se, da je umrl v Srbiji. Kisz je šele 1913. prevzel kleparno. Živel je jako razkošno in so ga vedno obiskovale različne gospe in gospodične. Bržčas je te umoril. Dohodki njegove kleparne še iz daleč niso zadostovali za način njegovega življenja.

Posnemanje častniških uniform pri otrocih prepovedano. Ker je oblačenje malih dečkov v obleke, ki so popolnoma ponarejene častniškim uniformam, v stanu žaliti ugled častnika, in je zlasti popolnoma nedopustno, da se nosi zlatemu častniškemu portopeju podoben obesek na sablji in častniške znake, je c. kr. ministrstvo notranjih zadev to razvado splošno prepovedalo. Prestopki te prepovedi bodo kaznovani z globo do 200 K ali z zaporem do 14 dni.

Književnost.

Ljubavni valček, pesem za srednji glas s spremljevanjem klavirja ali za gosli in klavir. Besedilo in glasbo spisal Fran Bohuslav. Češko-slovenska izdaja. Lastna založba. V komisiji Urbankovi, Praga. Cena 1 K 80 v. Čitateljem je znano, kakšna usoda je na vojni doletela igralca Frana Bohuslava, bivšega priljubljenega člana slovenskega deželnega gledališča v Ljubljani. S tem, da je izgubil oči in je popolnoma slep, so vse njegove nade na izvrševanje svojega poklica strte v prah. Njegova duša išče utehe v umetnosti. Zbirka pesmi »Iz propadla« je doživela pred kratkim že 15. izdajo, dokaz,

Turški sultan se je s kočijo pripeljal pred mošejo.

da se je povsod priljubila. Sedaj stopa Bohuslav pred občinstvo s skladbo »Ljubavni valček«. Sam pravi, da je to prvi njegov skladateljski poskus in ga ne smemo meriti s strogega umetniškega stališča. Je to melodiozna pesmica, ki bo v domačih krogih razveseljevala, ker ne dela izvajalcem nobenih težkoč. Priložen je tudi part za gosli. Priporočamo skladbico v obilen nakup. Iz Ljubljane je že došlo Bohuslavu več naročil z znatnimi preplačili v korist na vojni oslepelega igralca in Češke Školske Maticice. Naroča se pesem pri skladatelju Franu Bohuslavu, Smichov - Praga-Podebradova 28, dobi pa se tudi v trgovini gosp. Lav. Schwentnerja v Ljubljani.

Fran Marolt: Slovenske vojaške narodne pesmi. Izdal in založil Fran Marolt, učitelj v Ljubljani. Lična knjižica nam podaja na 71. straneh vojaške pesmi. 35 narodnih in 7 umetnih kot dodatek. To so moški zbori, da je veselje. Samo če se bode po nji po šolah tudi res učilo! Tekst je pisan večinoma fonetično. Spočetka vojne se je pokazalo, da se marsikje narodna pesem zelo zanemarja. Po šolah se petje vse premalo goji. Engelbert Humperdinck, znani skladatelj, pravi: »In der Schule echte Chöre singen und gute, echte, melodische Volkskunst kennen lernen, das ist noch immer das Beste für unsere Kinder«. Pri nas pa

Somalski zamorci v severno-zapadni Afriki, sovražniki Angležev v Egiptu.

Pri zaprtju ne rabite črevo dražečega, želodec slabečega odvajalnega sredstva, ampak »Feller-jeve želodec krepčujoče« mile, rahlo odvajajoče rabarberske kroglice, z znamko »Eisa-kroglice«. To rastlinsko, naravno želodčno sredstvo nadkriljuje vsa umetno narajena odvajalna sredstva. Tudi žene in otroci je radi jemljejo. 6 škatelj pošilja poštine prosto za samo 4 K 40 h lekar E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 280 (Hrvatska). Vedno naj bi bilo pri hiši, ravno tako preizkušeni, zanesljivi Fellerjevi »Elsa-Fluid«. 12 steklenic poštine prosto K 6.—

Zlato in srebro obdrži tudi med vojsko in po vojski svojo vrednost. Varno je toraj naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verižico, prstan i. dr. Bogato izbiro po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastoj in poštine prosto. Naročite si ga z dopisnico takoj.

Trdovratno se vzdržuje govornica, da je za nakup varnih in priporočljivih srečk z zjamčenimi dobitki (do 630.000 kron) sedaj že radi tega najugodnejši čas, ker dobi vsak naročnik v srečnem slučaju 4000 frankov zastoj. — Opozarjamo na današnji zadevni oglas »Srečkovega zastopstva« v Ljubljani.

Naročite se na list „Tedske Slike,“ ki je najbolj zanimiv in najboljši slovenski ilustrovani tednik! Razširjajte ga in pridobivajte mu :-: novih naročnikov. :-:

Polno čvrsto oprsje

dobi vsaka gospa in deklica po mojem, po meni sami preizkušeni, 17 let vspevačem domačem sredstvu. Jamčim pismeno za sigurni uspeh v vsaki starosti. Kričeče reklame, — kakor znano, — nimam; stvar, ki se je tako dolgo obnesla, mora biti dobra. Presodite, komu smete zaupati, meni, kot edini lastnici tajnosti ali kakemu iztrobljenemu čudežnemu sredstvu, kjer je že iz reklame razvidno, za kaj se gre. Vprašanju priložite 3 znamke. Najstrožja tajnost. Gospa T. JLEK. Ker je tukaj podobnih imen, prosim, pišite samo tako: LABORATORIUM PARACELSUS STERNBERG, Morava.

:: Podpisujte IV. vojno posojilo! ::

Kašelj — bolane pljuča!!!

„Certosan“ prašek za ojačenje pljuč, svetovno slaveči izdelek bostonskega profesorja dr. Coole-ja, odstrani hitro in temeljito najtrdovratnejši kašelj, hripavost, težko dihanje, — ozdravi rapidno težkoče pri dihanju, katar pljučnih vrhov, zadržuje uničujoči upliv razjedajočih simptomov tuberkuloze ter obrača to zlo trpljenje na ozdravljenje, ker razkuži pljučna vlakna ter dela bacile neškodljive, s tem, da jih vapneni. Nadalje učinkuje na vsak način čudoviti zatolščujoče, ojačujoče in osvežujoče. Tisoči ozdravljenecv hvale ozdravljajoči, ojačujoči, zatolščujoči in življenje spajajoči pliv „Certosan-a“. Velika originalna steklenica „Certosan-a“ stane K 6.— Zahtevajte ga v lekarni. Ako ga ne dobite, naročajte od glavne zaloge: lekarna Josef v. Török, Budimpešta, VI., Kiraly-utca 12./105.

Solnčne pege

kakor tudi rudeče lise na obrazu in na nosu, priščeki, mozoli, gube in vela koža zginajo zjamčeno po stari izkušeni dr.-ja A. Rix-a pasti pompadour Popolnoma neškodljivo. Poskušnje K1 — velika škatlja K 3'30. Dr.-ja A. Rix-a biserno mleko, tekoči puder, roza, bel in naravno žolt, 1 steklenica K 3'30.

Poslje diskretno dr. A. Rix. kosm. laboratorij, Dunaj IX. Lakierergasse 6./0.

Zaloga v Ljubljani: parf. A. Kanc in Adrija-drogerija.

tega še ne vedo menda. — Na čelu je koča »Slovenski fantje smo z Loža doma«, nato se vrste stare znanke od štirih soldatov, ki pridejo po fantiča, od »pobiča starega šele 18 let«, »oblaki rdeči so«, »kaj si je zmisli naš cesar, naš kralj« itd. Osobito simpatična je samostojna ureditev obeh basov, ki imajo često popolnoma samostojne arije; primerjaj; »Regiment po cesti gre«, »Tam za laškim gričem«, »Barka zaplavala« itd. Zunanja oblika je brez napake, za delo, ki je delano na roko (avtogram), naravnost znamenita. Edino na 12. strani je na kamenu ostal v 3. taktu prvega basa f, kar si pa mora vsak, kdor le malo note pozna, takoj sam dopolniti. Na zadnjih 20. straneh so znani krasni moški zbori: Volaričev: »Za dom med bojni grom«, »Z Bogom dom, predragi brat«, »Izbrani smo junaki mi«, Ipavčev »Kaj bliska se v jasnem«, »Nedvedov »Na straži«, Jenkov »Naprej« in cesarska pesem. Krasna zbirka bo dobro došla vsem pevskim društvom, šolam, osobito pa bo razveselila vojake, ki potrebujejo razvedrila in tolažila v fronti, v bolnišnicah. Veliko je zanimanje za lepo doneče naše pesmi v vojaških krogih. Priporočamo knjižico, ki stane samo 1 K 50 vin. vezana, v platno vezana 1 K 80 vin., da jo širite na čast naši narodni pesmi in našemu narodu. Dobi se pri izdajatelju in v knjigarnah.

IVAN JAX IN SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen pouk v ve-zenju - Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštine prosto.

Zajamčen uspeh, drugače denar nazaj

Tisoče zahvalnih pisem za vpogled na razpolago

Bujno lepo oprsje

dobite, če rabite med. dr. A. Rixovo prsno kremo oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Zunanja raba. — Pušica za poskušnje K 3'30, velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 8'80. Kosm. Dr. A. Rix laborat, Dunaj IX., Lakiergasse 6/0. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kanc in drogerija „Adrija“.

Ali se hočete svojega

revmatizma

korenito iznebiti?

Na tisoče je ozdravljenih!

Bolečine v udih in členkih, otekli udje, skrivljene roke in noge, trganje, bodenje v raznih delih telesa, celo oslabele oči so posledice revmatskih in protinskih bolečin.

Nujam Vam naraven produkt za zdravljenje!

Nobena universalna medicina, temveč zdravilno sredstvo, ki je dobrotna narava daruje bolnim ljudem.

Vsakemu brezplačna poskušnja.

Pišite mi takoj, da Vam pošljem svoje zdravilo in poučno razpravo brezplačno. — Postanete hvaležen moj privrženec.

Ekspedicija: Opern-Apotheke Budapest, VI. Abt. 255.

500 kron

Vam plačam, če ne odstrani moj uničevalec korenin Ria balzam Vaših kurjih oces, bradovic, otiščancev, v treh dneh brez bolečin. Cena enemu lončku z jamstvenim listom 1 K, 3 lončki 2 K 50 v. 6 lončkov 4 K 50 v. Stotine zahvalnih in priznalnih pisem.

Kemény, Kaschau (Kassa) I. Postfach 12/44, (Ogrsko).

„Darujte za Rdeči križ!“

Po vsaki fotografiji napravimo umetniško dovršene

POVEČANE SLIKE

v vsaki velikosti

Povečane slike 42x53 cm stanejo samo 24K.

Naročila sprejema upravništvo TEDENSKIH SLIK v Ljubljani.

Sedaj v vojnem času najbolj hvaležna in praktična časa primerna darila so samo „Gritzner“ in „Afrana,“ šivalni stroji

najboljši, dosedaj nedosežni v trpežnosti za rodbinsko rabo in obrt. Prednost: kroglični tek, biserni ubod (Perlstich.) Pouk v vezenju brezplačen v hiši. Cenj. občinstvu se radevolje razkažejo naši stroji in so v poizkušnjo na razpolago, brez da bi se sililo h kupčiji.

Edina tov. zaloga šivalnih strojev in njih delov (za šivalne stroje vseh sistemov.)

Ze nad 3 milijone hrzaležnih odjemalcev.

Josip Petelinc, Ljubljana,
za vodo — blizu frančiškanskega mosta, levo — 3 hiša.

Modistika

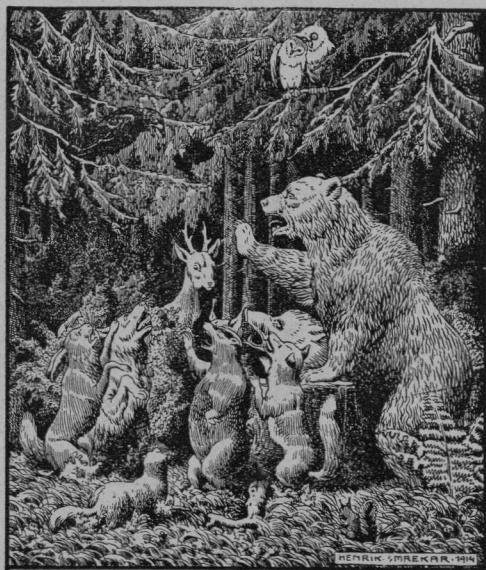
MINKA HORVAT

Ljubljana, stari trg 21.

priporoča cenjenim damam svojo zelo povečano zalogo damskih slamnikov in otroških čepic.

Popravila najfineje in najceneje.

Darujte za „Rdeči križ!“

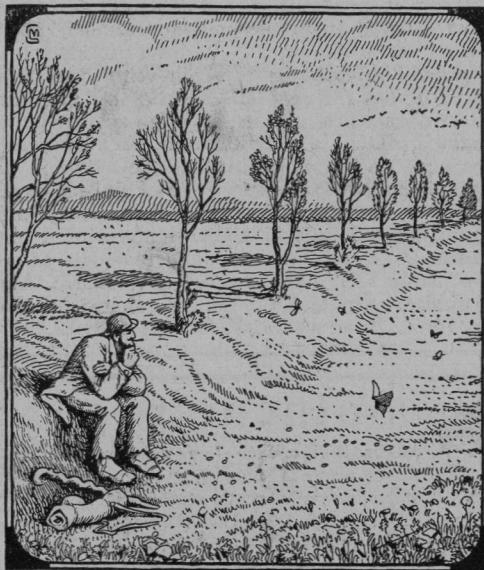
RADO MURNIK LOVSKE BAJKE IN POVESTI

Knjiga vsebuje:

Na male kavke dan. — Zaljubljeni jerebar. — Draga kljunača. — Veselega kljunača žalostni roman. — Paradni lovec Rekordavzar. — Lovec rešitelj. — Opeharjeni ribič. — Povodnji mož ob Ljubljani. — Nedeljska bratovščina. — Brakada brez braka. — Duhek, lovski Orfej. — Za mrtvimi ogali.

Dobra, zanimiva knjiga je najboljši prijatelj.

Najlepše darilo za vojake ranjence in druge.

MILAN PUGELJ MIMO CILJEV

Knjiga vsebuje:

Zanešeni. — Trije meseci. — Helena. — Jerom. — Zaljubljeni kmet. — Labud poje. — Utešenje. — Pet kron. — Zemlja sveta. — Opice.

Knjiga vsebuje:

Lovec Klemen. — Lenčica in zmaj. — O hudem kovaču. — Pastirska ljubezen. — Katrica in hudič. — V leščevju. — Dve nevesti.

Vse kritike o teh knjigah so jako ugodne.

Vsaka knjiga stane elegantno vezana 2 K 50 h. Razpošilja upravništvo „TEDENSKIH SLIK“, LJUBLJANA, Frančiškanska ul. 10. I.

ZADRUŽNA TISKARNA KRŠKO ob Savi

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmoderneje uredbe izvršuje naročila najokusneje, ceno in v najkrajšem času.

Naročila sprejema vodstvo Zadrुžne tiskarne v Krškem in upravništvo Tedenskih Slik v Ljubljani, Frančiškanska ulica 10. I. :::

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

: Delniška glavnica 8,000.000 kron. :

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Priporoča nakup srečk za 3. razred V. c. kr. avstrijske razredne loterije.

1/2 srečka K 120.—, 1/2 srečke K 60.—, 1/4 srečke K 30.—, 1/8 srečke K 15.—.

Naročila se vrše najugodnejše po poštni nakaznici.

Žrebanje za ta razred dne 15. in 17. februarja 1916.

Cena za igralce prejšnjega razreda: 1/2 srečka K 40.—, 1/2 srečke K 20.—, 1/4 srečke K 10.—, 1/8 srečke K 5.—. — Cena za novovstopivše igralce:

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun in jih obrestuje po

4 1/2 % čistih.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Ako naročite in to storite nenudoma,

1 srečko avstr. rdečega križa

1 srečko ogrskega rdečega križa

1 srečko budimpeštanske bazilike

1 dobitni list 3% zemlj. srečk iz

leta 1880

1 dobitni list 4% ogrsk. hip srečk

iz leta 1884

Mesečni obrok za vseh pet srečk ozir. dobitnih listov samo 5 kron

12 žrebanj vsako leto, glavni dobitek

630.000 kron

dobite igralno pravico do bobitkov ene turške srečke v znesku do 4000 frankov popolnoma zastonj!

Pojasnila in igralni načrt pošilja brezplačno:

Srečkovno zastopstvo 3, Ljubljana.

Maček & Komp.,

:: Franca Jožefa cesta 3 :: LJUBLJANA.

ZALOGA IZGOTOVLJENIH OBLEK, ZA GOSPODE

:: DEČKE IN OTROKE, ::

NAROČILA TUDI PO MERI. SOLIDNA POSTREŽBA.

ZALOŽNIK C. KR. PRIV. JUŽ. ŽELEZNICE.

Za bolnike!!!

Ali hočete biti enkrat za vselej oproščeni tiščerega, mučnega trpljenja po slabih živcih in slabokrvnosti? — Ali hočete znati kako, se odstrani slabost, telesna in duševna onemoglost, nervozna razdražljivost, brezspanje, potrnost, bolečine v hrbtu in v udih, nervozne želodčne in črevesne neprilike, pomanjkanje teka, nervozno tolčenje srca, srčni krči, omotica? Ali hočete postati popolnoma zdrav, prerojen, delazmožen? Citajte znanstveno knjižico pod naslovom: „Kako postanem zdrav in krepak?“ To knjižico in poskušnjo slovečega, živce hranečega sredstva „Nutrigen“ Vam pošljem na željo zastonj in brez stroškov: Podjetje za Nutrigen, Budimpešta, VII. Kertész-u. 50./105.

Najbolje darilo trpečemu vojaku je

MORANA

Reši ga in brani nadležne golazni: uši, stenic in vsakega mrčesa. Izvrstno sredstvo je tudi proti ozeblini, hrastam in vsaki kožni bolezni. — Naroča se:

M. SKRINJAR, TRST

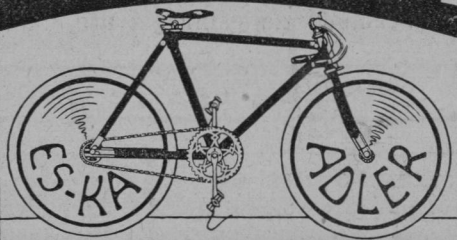
Via Castaldi 4, I.

Cena: Liter 4 K. 1/2 l 2 K. 1/4 l 1 K.

Da olajšamo odpošiljatev in troške, pošljemo naravnost na dotični stan vojaka. Pošlje naj se denar in natančen naslov dotičnega.

Morana je popolnoma prosta vsake razjedajoče kisline, torej neškodljivo človeškemu zdravju, tkanini i. t. d.

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJ-BOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TEREZIJE CESTA ŠT. 14 NOVI SVET NASPROTI KOLIZEJA-ZAH: TEVAJTE PRVI SLOV. CENIK BREZPLAČNO

Naročite in razširjajte „Tedenske Slike“! Pridobivajte novih naročnikov! Čim več bo naročnikov tem bolji bo list, zrno do zrna... kamen do kamena...

MARIJA TIČAR,

Ljubljana,

Sv. Petra cesta 26. Šelenburgova ulica 1. nasproti kazine

Prva špecialna trgovina umetniških, vojnih, pokrajinskih in drugih razglednic

Priznana največjo izbiro na drobno in debelo. Krasni albumi za umetniške razglednice pravkar došli.

Šelenburgova ulica 1 (zraven trgovine Tičar)

Špecialna trgovina bluz

Antonija Sitar

Ceneno, izborno okusno hranilno največje redilne vrednosti! Krasna zlato-rumena barva, najboljši okus, vabeči sveži vonj, velika redilna moč, posebna kakovost iz

Sida-medu

napravljenega umetnega medu (medenega masla) Vas bo presenetila. — Med je bil dosedaj predrag, sedaj je lahko v vsaki hiši vedno v zalogi in se vživa lahko vsaki dan, osobito kot maža za kruh namesto dragega surovega masla in masti s čimer se doseže znaten prihranek. Sedaj velja 1 kilogram surovega masla 8 do 10 K, iz Sida umetnega medu narejen Sida-med samo 80 vinarjev 3/4 kilograma. Poleg tega je znatno redilnejši in okusnejši. Ena sama poskušnja Vas bo o tem prepričala! Nadomešča mnoga druga jedila! Vsaka gospodinja prihrani mnogo denarja.

En zavojček velja 35 vinarjev.

Dobiva se pri razpošiljalnici: **Josip Berdajs** v Ljubljani, Zeljarska ul. 14. 6 zavojčkov Sida-medu 2 kroni po povzetju ali če se vpošlje denar naprej.

KMETSKA POSOJILNICA

R. Z. Z. N. Z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog: dvajset milijonov. Popolnoma varno

4 3/4 %

LJUBLJANSKE OKOLICE

V LJUBLJANI.

brez vsakršnega odbitka

naložen denar. Rezervni zaklad: nad 900.000.

A. & E. Skaberné

Ljubljana, Mestni trg 10
 špecialna trgovina pletenin,
 trikotaž in perila
 priporoča svojo veliko zalogo,
 kakor:

Športno in vojaško perilo in sicer: no-
 gavnice, gamaše, dokolenice, snežne kuč-
 me, rokavice, žilogrelce, sviterje, pletene
 srajce in spodnje hlače iz volne, velblo-
 dje dlake in bambaža.
 Perilo za dame in gospode iz šifona,
 cefirja, in flanele.
 Perilo za dečke, deklince in dojenčke.
 Gumijevi plašči, nahrbtniki i. t. d.

Na debelo in drobno.

Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir
 napravi g. Ana Križaj v Spod-
 nji Siški št. 222 pri Ljubljani.
 Dobi se v Kolodvorski ul. 200
 ali pa v trafiki pri farni cerkvi.
 V 3 tednih zrastejo najlepše la-
 se. Stekl. po 3 in 4 K. Pošilja se
 tudi po pošti. Izborno sredstvo
 za rast las.

Za gotovost se jamči.
 Zadoštuje steklenica.
 Spričevala na razpolago.

Priporoča se
 umetna knjigoveznica
IVAN JAKOPIČ,
 LJUBLJANA.

SANATORIUM · EMONA
 ZA · NOTRANJE · IN · KIRURGIČNE · BOLEZNI ·
 · PORODNIŠNICA ·
 LJUBLJANA · KOMENSKEGA · ULICA · 4 ·
 SEF · ZDRAVNIK · PRIMARIJ · DR · FR · DERGANČ

SPQR

SAHATU JIM

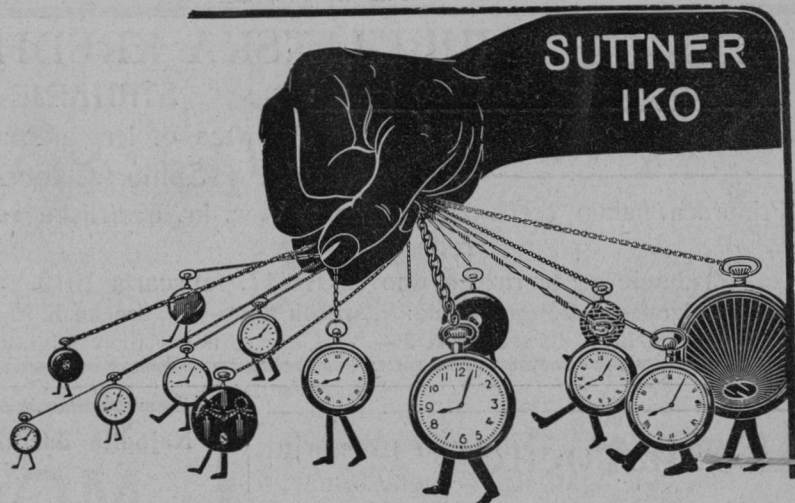
EPONA

AVGUSTO

LEG NE AVS

LES KLAVS

EMONIS

Svetovna tvrdka Suttner ima

samo natančno idoče, zanesljive, trpežne ure, katere staremu dobremu imenu hiše čast delajo.

- St. 410. Nikelnasta Anker-Roskopf-ura K 4·10
- „ 705. Roskopf-ura, kolesje v kamnih „ 5·90
- „ 719. Srebrna remontoar-ura „ 7·80
- „ 600. Žepna ura z radijem, se po noči sveti „ 8·40
- „ 449. Roskopf-ura, dvojni pokrov „ 7·20
- „ 518. Ploščnata nikelnasta kavalijska ura „ 7·50
- „ 803. Damska ura, jeklena ali nikelnasta „ 7·90
- „ 804. Srebrna damska ura „ 9·50
- „ 1544. Usnjata zapestnica z uro „ 10·50

- Št. 712. Nikelnasta IKO - ura, 15 kamnov „ 14·—
- „ 1450. Bela kovinasta verižica „ 2·80
- „ 865. Bela kovinasta verižica, priprosta „ 1·—
- „ 916. Srebrna verižica, masivna „ 3·20
- „ 422. Nikelnasta športna verižica „ 1·75
- „ 979. Srebrni obesek „cesarjeva podoba“ „ 2·—
- „ 213. Srebrni prstan z kamnom „ 1·40
- „ 211. Srebrni prstan z kamnom „ —90
- „ 1063. Prstan, zlato na srebro „ 2·70

Vsaka ura je najnatančneje preizkušena.

Razpošilja se
 po povzetju ali če se
 denar vnaprej pošlje.

Krasni cenik
 zastoj in poštnine prosto.

Neugajajoče
 se zamenja!

Lastna tovarna ur v Švici! — Lastna svetovna znamka „IKO“, najboljša preciz. ura.

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5.

Nobene podružnice. Svetovna razpošiljalnica. Nobene podružnice.

Poravnajte naročnino!

Poslano.

G. pl. Trnkoczy, lekarnar v Ljubljani.

Moja soproga je zadnjega sinčka s Sladinom „sladni čaj“ zredila. Fant je poldrugo leto star, čvrst in močan in ni bil še sploh nič bolan. Pri prejšnjih treh otrocih je rabila razne redilne moke, s kojimi ni niti približnjega uspeha imela. Sladin priporočam vsem staršem.

Spoštovanjem
 Makso Kovač, c. kr. voj. uradnik.
 V Puju, 25. marca 1914.

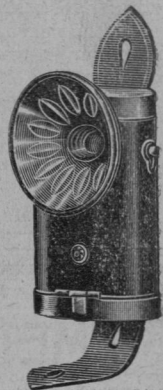
DOMAČA TVRDKA!

Export žepnih električnik

svetiljk in baterij
 št. 80 komplet . . . K 8·—
 „ 80 A „ . . . „ 9·—

K. A. Kregar,
 Ljubljana, Sv. Petra cesta
 št. 21./23.

Trgovci velik popust.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3·—, 1/2 leta K 6·—, celo leto K 12·—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4·—, 1/2 leta K 8·— celo leto K 16·—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20·—. Za Ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje.

Izdajatelj in odgovorni urednik Ivan Koželj.

Tisk Zadrúžne tiskarne v Krškem.